



สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
THE NATIONAL PRESS COUNCIL OF THAILAND

ปีที่ 20 ฉบับเดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561

จดหมายแสด

เลือกตั้ง กก.พ.61 กก.สภาสมัชชาที่ 9

วาระการดำรงตำแหน่งกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ถูกกำหนดไว้ตามธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์ฯ ว่า กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี นับแต่วันที่ได้รับการเลือกตั้ง แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้



การเลือกตั้งคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สมัยที่ 8 เมื่อวันที่ 12 ก.พ. 2558

ในปีนี้ คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สมัยที่ 8 ก็หมดวาระลง โดยสภาการหนังสือพิมพ์ฯ จะต้องจัดการเลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ให้เสร็จสิ้นก่อนวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2561 โดยคณะกรรมการชุดเดิมจะหมดวาระในวันที่ 5 มีนาคม ซึ่งเป็น “วันนักข่าว” ฉะนั้น เมื่อก้าวเข้าสู่เดือนตุลาคมในทุกๆ 3 ปี กระบวนการจัดเตรียมการเลือกตั้งกรรมการชุดใหม่ก็จะเริ่มขึ้น (อ่านต่อหน้า 11)

ปี 61 เรื่อง “ทีวี-สิ่งพิมพ์” วิกฤติหนัก

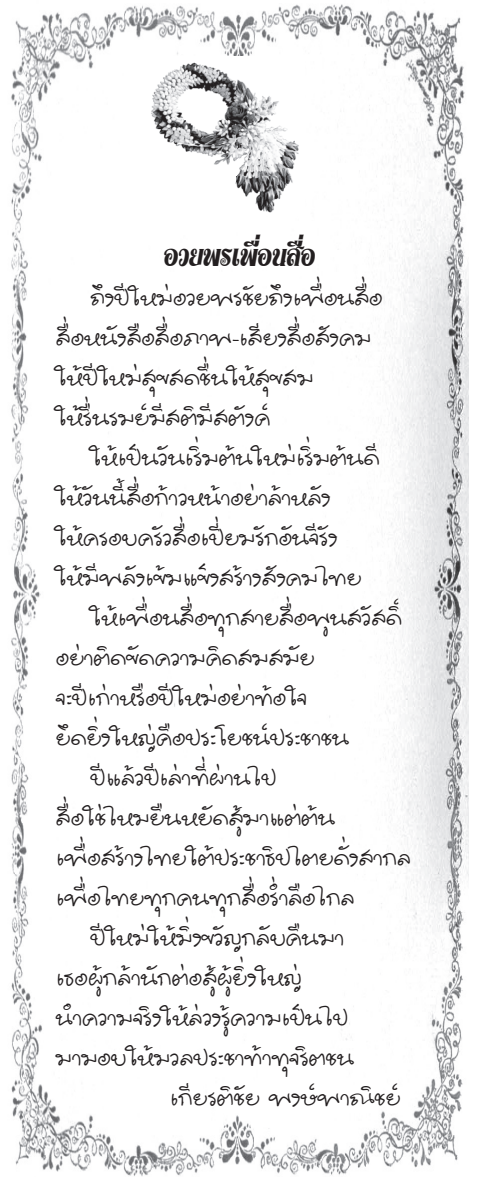
ชีพุดกิจกรรมผู้บริโภคชาวเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง จากสื่อสิ่งพิมพ์สู่ยุคโซเชียลมีเดียที่เข้ามามีอิทธิพล เผยโทรศัพท์มือถือเข้ามามีบทบาทและทำหน้าที่แทนหนังสือพิมพ์-โทรทัศน์ จับตาดูปีหน้าสื่อสิ่งพิมพ์ยังเจ็บหนัก ส่วนสื่อโทรทัศน์เข้าสู่ยุควิกฤติ รอคิวถูกเลิกจ้างงานประมาณ 500 คน ขณะที่ผู้เรียนสาขานิติศาสตร์ต้องคิดใหม่ เพราะหางานยาก

ในช่วงปีที่ผ่านมามี อาชีพสื่อมวลชน โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ ได้รับผลกระทบในด้านรายได้ อย่างรุนแรงจนส่งผลกระทบต่อภาระการดำเนินธุรกิจด้านการข่าว จนต้องปิดตัวลงไปหลายสำนัก จากสาเหตุผู้บริโภคลดจำนวนลงอย่างมาก ทำให้ยอดขาย ยอดโฆษณาตกฮวบ ขาดทุน โดยมีสาเหตุมาจากสื่อด้านโซเชียลมีเดียเข้ามามีบทบาทอย่างรวดเร็วและรุนแรง

เกี่ยวกับเรื่องนี้ “ฉัตรชัย ตะวันธรงค์” ในฐานะประธานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ บริษัท สปริงนิวส์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด ให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่เกิดขึ้นในวงการสื่อไม่เพียงแต่สื่ออย่างเดียว แต่ผู้บริโภคก็คงประจักษ์ชัดอย่างชัดเจนว่า ถึงเวลาที่องค์การ Media Landscape รวมถึงขั้นตอนทางวิชาชีพ พุดิตกรรรมผู้บริโภค ทุกอย่างกำลังจะเคลื่อนไปสู่จุดใหม่ และระหว่างการเดินทางผ่านทางเดิมหลายอย่างจะเปลี่ยนไป ที่เห็นได้ชัด คือสื่อสิ่งพิมพ์ แต่ไม่ใช่สื่อแรกที่โดนผลกระทบ วันนี้ถ้าหากจะถามว่าสื่อไหนมีผลกระทบมากที่สุด เราอาจจะเห็นว่าคือสื่อสิ่งพิมพ์ แต่ผมว่าโทรทัศน์หรืออิเล็กทรอนิกส์ มีเดียอีกหลายแพลตฟอร์มก็ถูกตั้งคำถามไม่ต่างกับสิ่งพิมพ์แล้วในขณะนี้ไม่ได้มีการดำรงอยู่ของอิเล็กทรอนิกส์ มีเดียบางประเภท อย่างวิทยุโทรทัศน์อาจจะไปเร็วกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ก็ได้ (อ่านต่อหน้า 11)



องค์การยูเนสโก มีมติให้ประกาศยกย่อง นายกำพล วัชรพล อดีตผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เป็นบุคคลสำคัญของโลกด้านการศึกษาและสื่อสารมวลชน



อวยพรเพื่อนสื่อ

ธวัชชัย วัชรพล เพื่อนสื่อ
สื่อมวลชนสื่อสื่อภาพ-เสียงสื่อสังคม
ในปีใหม่สุขสันต์ชื่นในสุขสันต์
ในชื่นรรมย์มีสื่อมีสื่อ
ในปีใหม่วันเริ่มอันใหม่เริ่มอันดี
ในวันนี้สื่อก้าวหน้าอย่าล้า
ในครอบครัวสื่อเปี่ยมรักอันดี
ในวันพรุ่งนี้ร่วมสร้างสรรค์สังคมไทย
ในวันเพื่อนสื่อทุกสายสื่อคุณสื่อ
อย่าคิดจะลดความดีความงาม
จงปีเท่ากันหรือปีใหม่อย่าท้อใจ
ยึดมั่นในสื่อคือประชาธิปไตยประชาชน
ปีแล้วปีเล่าที่ผ่านไป
สื่อใหม่ยืนหยัดสู้มาเพื่อท่าน
เพื่อสร้างไทยให้ประชาธิปไตยก้าวหน้า
เพื่อไทยทุกคนทุกสื่อสื่อโลก
ปีใหม่ในวันวิวัฒนาการก้าวหน้า
ขอผู้กล้าหาญต่อสู้ผู้ยิ่งใหญ่
นำความจริงให้ลือรู้ความเป็นไป
มาร่วมมือในวันมวลประชาทุกสื่อประชาชน
เกียรติยศ จรรยาบรรณวิชาชีพ

ยูเนสโกยก “กำพล” บุคคลสำคัญของโลก

องค์การยูเนสโก ยกย่อง “กำพล วัชรพล” เป็นบุคคลสำคัญของโลก ที่มีผลงานดีเด่นด้านการศึกษา-สื่อสารมวลชน ประจำปี 2561-62 ที่ประชุมสมัชชาสามัญขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือยูเนสโก ครั้งที่ 39 ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส มีมติให้ประกาศยกย่อง นายกำพล วัชรพล อดีตผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนไทยรัฐวิทยา เพื่อชุมชนในชนบท และมูลนิธิไทยรัฐ เป็นบุคคลสำคัญของโลกผู้มีผลงานดีเด่นด้านการศึกษา (อ่านต่อหน้า 12)

จดหมายเหตุ



สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
THE NATIONAL PRESS COUNCIL OF THAILAND

ปีที่ 20 ฉบับเดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560

เจ้าของ

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

คณะกรรมการบริหาร ชุดที่ 8

นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี ประธาน

นางอุบลนิตดา สุภวารณ รองประธานคนที่ 1

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ รองประธานคนที่ 2

นายชาย ปถะคามินทร์ เลขาธิการ

นางผุสดี คีตวรรณฎุ เภรัญญิก

กรรมการ

นายบากบั่น บุญเลิศ

นายธวัชชัย เอี่ยมศิริรักษ์

นายอำนาจ จงยศยิ่ง

นายสวิชัย บำรุงสุข

นายภูวสิทธิ์ สุขใส

นายตุลย์ ศิริกุลทิพัฒน์

นายสุประวัติ ศรีลักษณ์

นายจักรกฤษณ์ แวควลัยหงษ์

นางสาวนาดตา เชษฐโชติรส

นายโอภาส บุญล้อม

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

รศ.ดร.พีระ จิรโสภณ

นางสาวสุวรรณา จิตประภัสสร

นางสาวบุญรัตน์ อภิชาติไตรสรณ์

นางสนิทสุดา เอกชัย

อาจารย์ ดร.มานะ ตริรยาภิวัฒน์

รศ.ดร.เจษฎ์ โทณะวณิก

บรรณาธิการ

นายบุตรดา ศรีเลิศชัย

พิมพ์ที่

พิมพ์พรรณการพิมพ์

ความท้าทายของสภาการหนังสือพิมพ์

และแล้วจดหมายเหตุสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ฉบับที่อยู่ในมือท่าน ก็เดินทางมาถึงฉบับสุดท้าย ภายใต้การบริหารงานของคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สมัยที่ 8 ที่กำลังจะหมดวาระลงต้น มีนาคม 2561 เพื่อเป็นการส่งท้ายการทำงานของคณะกรรมการชุดนี้ จึงขออนุญาตใช้พื้นที่นี้ในการสรุปการทำงานตลอดช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ให้สมาชิกและผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ และบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ของวงการหนังสือพิมพ์ไทย คณะกรรมการสภาฯ ชุดนี้ เข้ารับหน้าที่เมื่อเดือนมีนาคม 2558 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ยุติการปกครองโดยคณะรัฐประหารหรือคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เพิ่งเข้ามาบริหารประเทศอย่างจริงจัง การคุมเข้มการทำงานของสื่อมวลชนมีในทุกระดับ อีกทั้งยังมีภารกิจตั้งสภาปฏิรูปแห่งชาติเข้ามาโดยมีการปฏิรูปด้านสื่อมวลชนเป็นหนึ่งในประเด็นที่ถูกตั้งเป้าหมายให้มีการปฏิรูป จึงได้มีคณะกรรมการปฏิรูปด้านสื่อมวลชนขึ้นมาเป็นการเฉพาะ

คณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติในช่วงแรกที่มีคุณภักดิ์ คำพิทักษ์ จากเครือโพสต์ทูเดย์ซึ่งเป็นประธานได้เป็นแกนหลักในการยื่นข้อเสนอกับสภาปฏิรูปสื่อมวลชนในประเด็นการปฏิรูประบบการกำกับดูแลกันเองนั้น จะต้องใช้ "หลักการกำกับดูแลกันเอง" เท่านั้น ก่อนที่คุณภักดิ์จะลาออกไปทำหน้าที่กรรมการร่างรัฐธรรมนูญเมื่อ ต.ค. 2558

หลังจากที่ผมได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนสมาชิกเข้ามารับไม้ต่อในฐานะประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ก็ได้สานต่อการยึดมั่นในแนวทางเดียวกัน จนกระทั่งร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายที่มุ่งจะนำอำนาจรัฐเข้ามา "กำกับ" การกำกับดูแลกันเองของสื่อมวลชน มีอันต้องตกไป

ต่อมาเมื่อมีการแต่งตั้งสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) เข้ามาสานต่องานการปฏิรูป ร่างกฎหมายที่มุ่งจะนำอำนาจรัฐมาควบคุมสื่อถูกรื้อฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง ทั้งๆ ที่ร่างรัฐธรรมนูญที่ถูกร่างขึ้นมาใหม่ได้ตัดบทบัญญัติที่บังคับให้มีกฎหมายควบคุมสื่อออกไปแล้ว และผู้แทนขององค์กรวิชาชีพสื่อ โดยเฉพาะสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติได้เข้าชี้แจงเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องยึดหลักการให้สื่อกำกับดูแลกันเองไว้หลายครั้งก็ตาม

ในทางกลับกัน สปท.ได้ทำร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวให้มีลักษณะของการควบคุมสื่ออย่างเข้มข้นมากขึ้น เช่น การให้มีตัวแทนภาครัฐอยู่ในคณะกรรมการสภาวิชาชีพสื่อมวลชนแห่งชาติที่จะจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย และการให้สภาวิชาชีพมีอำนาจในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน ซึ่งขัดกับหลักเสรีภาพสื่อและหลักเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของประชาชนโดยสิ้นเชิง

เป็นที่น่ายินดีว่า ข้อเสนอเพื่อยึดหลักหลักการกำกับดูแลกันเองของสื่อ ได้รับการตอบสนองอย่างดีจากคณะกรรมการปฏิรูปด้านสื่อมวลชนฯ และมีแนวโน้มว่า การต่อสู้ที่คณะกรรมการสภาฯ ชุดนี้ได้ดำเนินมาตลอดระยะเวลาเกือบ 3 ปีน่าจะบรรลุผล แม้ว่าจะยังไม่สามารถแน่ใจได้ 100% ก็ตาม

อย่างไรก็ตาม แม้จะไม่มีหลักฐานอ้างอิงที่ชัดเจน แต่ก็เชื่อได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่คณะกรรมการปฏิรูปฯ ยอมรับแนวทางการปฏิรูประบบการกำกับดูแลกันเองขององค์กรวิชาชีพสื่อก็คือ การทำงานอย่างหนักของคณะกรรมการและสมาชิกของสภาการหนังสือพิมพ์ที่ร่วมกันปฏิรูประบบการกำกับดูแลกันเองโดยไม่ต้องรอให้มีกฎหมายหรือองค์กรใดมาบีบบังคับหรือสั่งการให้ต้องทำ โดยออกมาในรูปของการแก้ไขรัฐธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์ชาติเพื่อยกระดับคณะอนุกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ขึ้นมาเป็น "คณะกรรมการจริยธรรม" เพื่อให้มีโครงสร้างของคณะกรรมการที่ชัดเจนและมีความคล่องตัวทั้งการทำงานในเชิงรุกและเชิงรับเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคสื่อที่ต้องการเห็นสื่อที่มีความรับผิดชอบด้านจริยธรรมต่อสังคมมากขึ้น

นอกจากนี้ ประเด็นที่มีการแก้ไขและเป็นเรื่องใหม่ ซึ่งได้พิสูจน์แล้วว่า เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแลกันเองของสมาชิกสภาการหนังสือพิมพ์ฯ นั่นคือ การให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนภายในองค์กร หรือ Media Ombudsman ขึ้นเพื่อเป็นด่านหน้าในการรับและพิจารณาเรื่องร้องเรียนที่มีถึงสมาชิกของสภาฯ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งการสร้างมาตรการเชิงรุกเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาการละเมิดจริยธรรมตั้งแต่ต้นทาง

การปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องก็ถือเป็นงานสำคัญที่คณะกรรมการสภาฯ ชุดนี้ ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งใกล้จะหมดวาระ ซึ่งได้รับความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็นจากสมาชิกและองค์กรที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเป็นอย่างดี

สำหรับงานด้านอื่นๆ เช่น งานด้านการสร้างความสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการกำกับดูแลกันเองของสื่อกับองค์กรลักษณะเดียวกันในประเทศเพื่อนบ้าน จนได้รับการยอมรับและกล่าวถึงในภูมิภาคอาเซียนและทั่วโลก ผ่านกิจการการแลกเปลี่ยนผู้แทน และการสัมมนางาน 20 ปี การก่อตั้งสภาฯ เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2560

ขณะที่งานด้านวิชาการและการส่งเสริมจริยธรรมมีกิจกรรมที่หลากหลาย อาทิ การจัดกิจกรรมระดมความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของผู้ตกเป็นข่าวร่วมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และกิจกรรมการจับจ่ายส่งจริยธรรมสื่อหนังสือพิมพ์สังกัดสมาชิก ที่ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากสถาบันการศึกษาต่างๆ

แต่ที่จะไม่เอ่ยถึงไม่ได้คือ งานด้านการสื่อสารกับสังคม ที่เป็นงานในความรับผิดชอบของคณะอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ ที่มีทั้งรายการวิทยุทาง FM 100.5 อสมท และการผลิตจดหมายเหตุที่อยู่ในมือทุกท่านในขณะนี้

ในนามของคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ คณะกรรมการจริยธรรม และคณะอนุกรรมการทุกชุด ผมขอขอบพระคุณสมาชิกทุกองค์กร องค์กรวิชาชีพสื่อต่างๆ อีกทั้งองค์กรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องที่ให้ความสนับสนุนกิจกรรมของคณะกรรมการชุดนี้เป็นอย่างดีตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คณะกรรมการสภาฯ ชุดต่อไป จะได้รับการสนับสนุนด้วยดีเช่นเคย...

จัดทำโดย

คณะอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ และสมาชิกสัมพันธ์

นายสวิชัย บำรุงสุข ประธานอนุฯ, นายบุตรดา ศรีเลิศชัย รองประธานอนุฯ, อนุกรรมการฯ นายสุประวัติ ศรีลักษณ์, นายจีระพงศ์ เต็มเปี่ยม, นายณรงค์ สุทธิรักษ์, นายโกศล สงเนียม, นายสมนึก จันทร์เชิด, ว่าที่ ร.ต.กานต์ เหมสมิติ, นางสาวรัชฎา ปสันตา, นายเสด็จ บุนนาค, นายจิตติชัย อัญญาวัชร

สถานที่ติดต่อ

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ 538/1 ถ.สามเสน แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร.02-668 9900 แฟกซ์. 02-243 5697 E-mail. info@presscouncil.or.th Website. www.presscouncil.or.th Facebook. www.facebook.com/presscouncil.npct



อนาคตและ“ทางรอด”หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

ภูวสิทธิ์ สุขใส บรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ภาคใต้โพสต์

ข่าวสื่อ โดยเฉพาะ “สื่อสิ่งพิมพ์” ปิดกิจการ มีให้เห็นมาอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา

แน่นอนที่สุด สาเหตุหลักมาจาก “พายุ” ลูกใหญ่จากการเปลี่ยนแปลงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่กระทบต่อวงการสื่ออย่างรุนแรง

“หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น” หากจัดเป็น “ธุรกิจสื่อ” ถือว่า เป็นระดับ SME ที่ยากจะต้านทาน พายุใหญ่ขนาดนั้นได้ และจำนวนไม่น้อยที่ปิดตัวหายไป เพียงแต่ไม่ปรากฏเป็น “ข่าว” ให้เห็น

เช่นระดับชาติ

บางรายไม่ได้ปิดตัว แต่ “ยึด” ระยะเวลาการจำหน่ายออกไป จาก “รายสัปดาห์” เป็นราย 10 วัน หรือรายปักษ์ หรือจากรายปักษ์ เป็นรายเดือน และจากเดือนละครึ่งเป็นหลายๆ เดือน จนเป็น “รายสะดวก” ในที่สุด

แน่นอนที่สุด ทั้ง “คุณภาพข่าว” และ “ปริมาณ” การผลิตก็ลดน้อยลงไปทั้ง “จำนวนหน้า” และจำนวนพิมพ์ที่จัดจำหน่าย

“หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น” ส่วนใหญ่มุ่งเน้นนำเสนอข่าวและจัดจำหน่ายระดับจังหวัด ขณะที่บางฉบับนำเสนอข่าวและมีพื้นที่จัดจำหน่ายครอบคลุมไปถึงพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง หรือทั่วทั้งภาค ซึ่งอาจเรียกว่าเป็น “หนังสือพิมพ์ภูมิภาค” ประเภทนี้มีไม่มากนัก ด้วยเพราะต้นทุนการดำเนินงานมากเกินกว่าจะแบกรับภาระได้

หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ที่มีการดำเนินงานในลักษณะที่จัดโครงสร้างการบริหาร เช่น หนังสือพิมพ์ระดับชาติ มีระบบการจ้างงาน แบ่งฝ่ายกองบรรณาธิการ จ้างเงินเดือน “นักข่าว” ฟูแล่ม ฝ่ายการตลาด จ้างพนักงานขายและจัดจำหน่าย ฝ่ายบริหาร มีพนักงานการเงิน บัญชี และอื่นๆ มาร่วมทำงานกับเจ้าของหรือบรรณาธิการ มีไม่มากนัก และส่วนใหญ่ทำโดยคนไม่กี่คน โดยเฉพาะกลุ่ม “สตรีเกอร์” สื่อส่วนกลาง ไม่ว่าจะเป็นที่ หรือหนังสือพิมพ์ ขณะที่อีกส่วนหนึ่ง เป็น “เจ้าของโรงพิมพ์” โดยมีทั้งที่เป็น “นักข่าว” ด้วยตัวเอง หรือไม่มีพื้นฐานงานข่าวมาก่อนเลย แต่อยากมีหนังสือพิมพ์เป็นของตัวเอง

ขณะที่ ก็มีจำนวนไม่น้อย มีอาชีพอื่นๆ แต่อยากเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ หรืออยากได้สถานะ “นักข่าว” ด้วยกลุ่มนี้มักจะทำหนังสือพิมพ์ “รายเดือน” มุ่งนำเสนอข่าวเชิงสังคมทั่วไป ไม่ได้เน้นเนื้อหาข่าวที่เข้มข้น ในลักษณะเชิงอุดมการณ์มากนัก

ในทางกลับกัน หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ที่ดำเนินงานบนพื้นฐานวิชาชีพ และทำหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเพียงอย่างเดียว ไม่เป็นเจ้าของโรงพิมพ์ และไม่เป็นสตรีเกอร์ข่าวให้สื่อส่วนกลาง จัดว่าเป็นกลุ่มที่มีน้อยที่สุด แต่กลับเป็นหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่มีบทบาท มีเนื้อหาที่เข้มข้นเช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

ด้วยความแตกต่าง และหลากหลาย ของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่ยากจะจัดหมวดหมู่ หรือแบ่งประเภทได้อย่างชัดเจนนัก จึงยากที่จะหา

สูตรสำเร็จ หรือสร้าง “โมเดล” รูปแบบใด รูปแบบหนึ่ง ให้เป็นหลักในการบริหารจัดการ เพื่อการพัฒนาให้ “อยู่รอด” ได้

โจทย์ของความอยู่รอด จึงขึ้นอยู่กับว่าจะอยู่รอดบนพื้นฐานอะไร เพราะบางส่วนไม่ได้กังวลอะไร ขอเพียงให้สามารถใช้ “สถานะ” ความเป็นบก. หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ได้ทั้งที่หนังสือพิมพ์ของตัวเองไม่ได้จัดพิมพ์มานานแล้วก็ตาม

ที่ประกาศปิดตัวอย่างเป็นทางการ นับว่ามีน้อยมาก เช่น หนังสือพิมพ์คนตรง จ.ตรัง ซึ่งจัดว่ามีผลงานการนำเสนอข่าวที่น่าสนใจ โดยบก.หันมาแสดงบทบาททางสังคมผ่านโซเชียลมีเดีย แต่หนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ ไม่ได้แสดงบทบาทอะไรทางสังคม นอกจากไปร่วมงานเลี้ยง ไปทำข่าว แต่ไม่มีพื้นที่สื่อใดๆ สูสารธารณะ

สำหรับ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่ต้องการพัฒนาให้ “อยู่รอด” หรือเติบโต “สวนกระแส” นั้น ย่อมจำเป็นต้องปรับตัวหลายๆ ด้าน

หนึ่ง ตัว “ผลิตภัณฑ์” หรือ Product ของหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหา (Contents) ที่มีจุดขายในลักษณะเนื้อหาเฉพาะกลุ่ม มีลูกค้ามุ่งหวังที่ติดตามอย่างเหนียวแน่นหรือไม่ ขณะเดียวกัน ก็ต้องไปมองที่ต้นทุนการผลิต ราคาขาย ว่ามีกำไรด้วยตัวมันเอง แทนจะหวังพึ่งโฆษณาเช่นในอดีต แต่เพียงด้านเดียว ดังนั้น การเพิ่มยอดขายให้

ส่วนทางกับพฤติกรรมผู้อ่าน หากทำได้ย่อมทำทนายต่อความอยู่รอดเป็นอย่างดี

สอง จุดที่น่าห่วงคือ เจ้าของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่มีพื้นฐานธุรกิจ ไม่มีกาวีวิเคราะห์ต้นทุน ไม่ใช่นักการตลาด การขาดการวางแผนขาดกลยุทธ์การขาย ฯลฯ ส่วนมากหวังพึ่งพิงลูกค้าในระบบ “อุปถัมภ์” แบบสังคมท้องถิ่นเดิมๆ คนเหล่านี้ ส่วนใหญ่ “อึดตา” สูง ยกที่จะเปลี่ยนแปลงรับสิ่งใหม่ กรณีนี้จึงต้องหันมาทบทวนตัวเอง ให้พร้อมที่จะปรับตัวเรียนรู้สิ่งใหม่ และเริ่มต้นทันที โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเป็นนักธุรกิจ และนักการตลาด ที่เข้าใจพฤติกรรมผู้บริโภคสามารถทำตลาดได้หลากหลาย ให้กิจการของตัวเองมีมากกว่า 2 ขา

สาม โอกาสทางธุรกิจของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น โดยตลาดโฆษณาและฐานผู้อ่านแต่เดิมซึ่งแคบและมีน้อยอยู่แล้ว จะยิ่งน้อยลงภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน หากหนังสือพิมพ์เหล่านั้นยังทำงานในบริบทเดิม กรณีนี้จึงต้อง “สร้างตลาด” เฉพาะของตัวเองให้มีความภักดี พร้อมทั้งจะอ่าน และซื้ออย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ลูกค้าโฆษณาเชื่อมั่น

สี่ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบมากคือ บุคลากรซึ่งงานข่าว ไม่เป็นที่สนใจของคนรุ่นใหม่ ไม่มีทายาทสานต่อ เพราะไม่ใช่ “อาชีพที่มั่นคง” จึงไม่สามารถหาพนักงานรุ่นใหม่ที่จะเข้าใจเทคโนโลยีมาช่วยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป เพราะคนรุ่นใหม่ไม่ทำงานบนพื้นฐานอุดมการณ์เช่นคนในอดีต กรณีนี้ นอกจากสร้างภาพลักษณ์ ให้เกิดความเชื่อมั่นต่อผู้นำ และตัวองค์กรแล้ว ต้อง “หาตัวช่วย”

จากภายนอกด้วย

แล้วจะรอดได้อย่างไร?

ภายใต้วิกฤติ ย่อมมีโอกาส และจะเป็นโอกาสที่ยิ่งใหญ่หากปรับตัวและพัฒนาตัวเองได้ ทั้งคนทำงาน, ตัวผลิตภัณฑ์ และการปรับพฤติกรรมผู้บริโภค หรือสร้างตลาดให้สอดคล้องกับบริบทใหม่ แม้ดูจะยาก แต่ก็ทำได้ และยิ่งได้ปัจจัยสนับสนุนใหม่มาจากนโยบายรัฐ หรือองค์กรทางสังคมอื่นๆ ที่เห็นคุณค่าก็จะยิ่งหยัดได้ยาวนาน ส่วนจะยั่งยืนหรือไม่ยากที่จะประเมินไปถึงจุดนั้น

นั่นหมายถึงว่า หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น จะต้องพัฒนาไปสู่สื่อใหม่ พร้อมทำตลาดควบคู่กันไปด้วย

เอาสื่อใหม่มาหนุนเสริมให้ตัว “ผลิตภัณฑ์” เดิมมีโอกาสทางธุรกิจเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันก็สร้างตลาดใหม่ “สวนกระแส” โดยมี “อัตลักษณ์” ที่จะทำให้มีลูกค้าเฉพาะกลุ่มที่มีความภักดี (Loyalty) สูง ซึ่งสื่อส่วนกลาง หรือ สื่อกระแสหลักทำได้ยาก หรือมี การบริหารจัดการที่ดี มีช่องทางของรายได้กว้าง และหลากหลาย ทำให้ประสิทธิภาพการผลิตสูง ต้นทุนต่อหน่วยต่ำสุด

ปัจจัยหนุน สำหรับ “หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น” ที่จะยืนหยัดได้คือ การเป็นธุรกิจเพื่อสังคม หรือสถานประกอบการที่ให้การศึกษากับสังคม คล้าย “โรงเรียนเอกชน” ที่รัฐสนับสนุนบางส่วน อันจะสร้างความเชื่อมั่นของบุคลากร ในด้านสวัสดิการและความมั่นคงขององค์กร เช่น มาตรการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (โฆษณา), ยกเว้นภาษีการประกอบการ หรือมาตรการเกี่ยวกับกองทุนประกันตน หรือประกันสังคม รวมถึงการให้นโยบายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ “การส่งเสริมการอ่าน” ที่เป็น “วาระแห่งชาติ” และ “ท้องถิ่นศึกษา” เพื่อให้

เลือกใช้หนังสือพิมพ์เป็นเครื่องมือไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยกำหนดคุณสมบัติของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเหล่านั้น ผ่านองค์กรสื่อ เช่น สมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งชาติว่า หนึ่งเป็นสมาชิกที่ยึดมั่นทางด้านจริยธรรมอย่างเข้มแข็ง, มีระบบการบริหารจัดการและการดำเนินงานที่เป็นระบบในการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรตามมาตรฐานวิชาชีพ ทั้งตัวผู้บริหารและบุคลากร ที่แบ่งบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน ทั้งมีระบบการผลิตที่ชัดเจน เช่น

รายวัน รายสัปดาห์ หรือรายปักษ์ รวมถึงระบบการจำหน่าย การเข้าถึงกลุ่มผู้อ่าน ฯลฯ

เชื่อว่า ความต้องการข่าวสารใกล้ตัว ที่แตกต่างสื่อกระแสหลัก และโซเชียลมีเดีย รวมถึงการเป็น “ตัวแทน” ของสังคมหรือชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึง “การปรับตัว” ให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป และปัจจัยสนับสนุนด้านอื่นๆ ข้างต้น

ยังจะทำให้ “หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น” อยู่รอดและยืนหยัดอย่างยั่งยืน “อย่างมีศักดิ์ศรี” ในวิชาชีพได้

เพียงแต่ต้องมีสายป่านที่ยาวพอ....



“หยิกนิด สะกิดหน่อย” ฉบับเดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ 2561..... ช่วงเวลาที่หลายคนเตรียมคำถามไว้ถามกันเมื่อยามเจอหน้าว่า “เราจะอยู่กันอย่างไรร” ภายใต้การถดถอยของสื่อที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากปี 2560 แม้คำตอบจะยังไม่ชัด แต่ที่ “คอนเฟิร์ม” เป็นเรื่องเป็นราวได้แล้วคือ คนสื่อที่ถูกปลดออกจากรางานมากในปีที่ผ่านมา นั้น จะทำอะไรกัน สื่อรุ่นกลางจำนวนไม่น้อย มีความคิดที่จะรวมกลุ่มเพื่อนพ้องน้องพี่ จัดตั้งสำนักข่าวออนไลน์ เพื่อรักษาที่ยืนของทุกคน (ที่ตกงาน) ไว้ เนื่องจากไม่ต้องการให้ทุนรอนมากมายในช่วงเริ่มต้น งานนี้ขอบอกว่า เบอร์เซ็นต์ความเป็นไปได้มีสูงพอๆ กับเป็นไปได้ไม่ได้ เหตุผลคือ ทุกวันนี้ “คนสื่อ” จำนวนไม่น้อย มีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี และ “คอนเทนต์” จนพอที่จะยืนอยู่บนขาของตัวเองได้ โดยที่ไม่ต้องพึ่งพาใคร

ช.ต.พ. ครับ ขณะที่ “กูรู” ในวงการ ฟันธง “ทิศทางสื่อไทยในปี ‘61” ว่า ระวัง “สีนามิ” จะขึ้นกระหน่ำวงการสื่ออีกระลอก ซึ่งนั่นหมายถึงบรรดา “นกน้อยในไร่ส้ม” ก็จะได้รับผลกระทบไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าปีที่ผ่านมา ดังนั้นการเตรียมตัวรับสถานการณ์จึงไม่ใช่เรื่องเสียหาย



สภาการหนังสือพิมพ์ฯ จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างแนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการนำเสนอข้อมูล ข่าว และภาพ ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ตัวเลข และสลากพนัน เมื่อวันที่ 18 ธ.ค.2560 ณ อาคารสมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย

..... ชีวิตต้องดำเนินต่อไป เจกเช่นเดียวกับ “สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ” ที่จะต้องเลือกคณะกรรมการชุดใหม่ เข้ามาทำงานแทนชุดปัจจุบัน นโยบาย หรือ ทิศทางการทำงานต่างๆ จึงต้องรอคณะกรรมการชุดใหม่.....แต่ระหว่างการรอที่ว่านี้ “คนคลอง 5” ก็จะย้ายถึงการทำงานของคณะกรรมการชุดปัจจุบัน ซึ่งก็คือ ชุดที่นำ

โดย “ชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี” สักเล็กน้อย เริ่มต้นด้วยการปฏิรูป “สภาการฯ” เข้าสู่ยุค 4.0



นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และดร.มานะ ตรียาภิวัฒน์ กรรมการฯ ร่วมเวทีเสวนา “ทางรอดหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในยุค 4.0” ในงานฉลองครบรอบ 20 ปี นสพ.ประชาคม เมื่อวันที่ 20 ธ.ค. 2560 ณ ศูนย์การค้าเซ็นทรัล พลาซ่า อุดรธานี

ด้วยการแก้ธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ที่ใช้มากกว่า 18 ปี กระทั่งกลายเป็นฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2559 เพื่อให้การทำงานของสภาการหนังสือพิมพ์ฯ เป็นไปตามความคาดหวังของสังคม ที่น่าสนใจคือ เน้นการกำกับดูแลตนเองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังได้ขยายคำนิยาม “หนังสือพิมพ์” ให้รวมถึงสื่อออนไลน์ เพื่อให้ครอบคลุมภูมิทัศน์สื่อที่เปลี่ยนไปอีกด้วย การกำกับดูแลตนเองที่ว่านี้ จึงได้กลายเป็นที่มาของ “ออม บุดสแมน” หรือ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนในองค์กร ที่แม้จะมีมาแต่ดั้งเดิม แต่ก็ไม่ใช่ที่รู้จักหรือแพร่หลายเท่าใดนัก มาครั้งนี้ “ออม บุดสแมน” จึงถูกขยายไปในภูมิภาคพร้อมๆ กับการจัดตั้ง “หัวขบวน” เพื่อนำพานโยบายนี้ไปให้ถึงฝั่งฝัน โดยฝันที่ว่านี่ก็คือประสิทธิภาพในการกำกับดูแลตนเองของคนสื่อ ที่มาพร้อมกับประโยชน์และการให้ความคุ้มครองของผู้บริโภค นี่เป็นหนึ่งงาน “บิ๊กๆ” ของสภาการฯ ในช่วงปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ก็ยังมีเรื่องของการรณรงค์ คัดค้าน “ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ส่งเสริมจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพสื่อมวลชน” ซึ่งคนสื่อที่ได้เห็นร่างฉบับนี้ ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า “เนื้อหาตรงข้าม” กับชื่อ พ.ร.บ.อย่างสิ้นเชิง (ฮา) ถัดจากเรื่องกฎหมาย ก็เลยเถิดไปถึงเรื่อง “สิทธิ-เสรีภาพ” ของคนทำงานสื่อที่ ออกจะตกตะลึงพริ้งเพริดเล็กน้อย เมื่อมีข่าว “นักข่าว” ในสังกัดสถาบันอิศรา ที่ออกภาคสนามไปทำข่าว อพาร์ทเมนท์ที่ว่ากันว่า เป็นทรัพย์สินของนายตำรวจใหญ่คนหนึ่ง “ถูกจับในข้อหาบุกรุก” ล่าสุด “ณัฐพร วีระนันท์” ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ไปทำข่าวชิ้นนี้ ได้ตัดสินใจเปลี่ยนอาชีพไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ใครสนใจเรื่องราวของเขา ก็ติดตามอ่านได้ ในฉบับนี้ นอกจากนี้ สภาการฯ

ยังได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็น ต่อร่างแนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการนำเสนอข้อมูล ข่าว และภาพ ความเชื่อทางไสยศาสตร์ ตัวเลข และสลากพนัน ได้ยินได้ฟังแล้ว ก็อดนึกถึง “ประเด็นการนำเสนอข่าวกีฬา” ในลักษณะของการเชิญชวนให้เกิดการเล่นพนันยังไม่วางใจ 3-4 ประเด็นที่ว่ามาล้วนเป็นประเด็นสำคัญที่คณะกรรมการ สภาการฯ ชุดนี้ดำเนินการไว้ ผลรางวัลสายฟ้าน้อยครั้งที่ 13 ประจำปี พ.ศ. 2560 ที่จัดโดยสมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย และ บมจ.ทรู คอร์ปอเรชั่น ปีนี้ มข. หรือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คำรางวัลด้านวิทยุดีเด่น และมหาวิทยาลัยราชภัฏ (มจร.) สงขลา ได้ไปสูงสุดถึง 4 รางวัล ตามด้วย ม.รังสิต ได้ 2 รางวัล ขณะที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยราชภัฏ (มจร.) สอนสุนันทา ได้ไปมหาวิทยาลัยละ 1 รางวัล โกลด์เข้ามาแล้วสำหรับการเลือกตั้งกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติชุดใหม่ สมัยที่ 9อย่าลืมผู้แทนองค์กรโคจรโคจรร่วมเลือกตั้ง จะต้องไม่ค้างค่านางประจำปีของสภาการหนังสือพิมพ์ฯ นะครับ...กำหนดการเปิดรับสมัครพร้อมกันทั้งประเภท 1 และ 2 วันที่ 3-31 ม.ค. 61 ประกาศรายชื่อวันที่ 5 ก.พ. 61 และเลือกตั้งวันที่ 9 ก.พ. 61เตรียมตัวให้พร้อมและขอให้โชคดีทุกท่าน.....ข่าวเศร้า คนหนังสือพิมพ์ “เจ็ดฉัตร”...คณิต นันทวานิช



อดีตหัวหน้าข่าวเศรษฐกิจ นสพ.บ้านเมือง ถึงแก่อนิจกรรมอย่างสงบที่ รพ.วชิรพยาบาล ประกอบพิธีฌาปนกิจ ที่วัดบางขวางนนทบุรี เมื่อวันที่ 7 ม.ค. 2561.....ส่วนอีกท่าน “สุเทพ พุทธิวรภุต” อดีตช่างภาพอาวุโส นสพ.เดลินิวส์...ทำพิธีฌาปนกิจเมื่อ 8 ม.ค. 2561 เช่นกัน...ที่วัดพระศรีมหาธาตุวรวิหาร บางเขน ขอแสดงความเสียใจอย่างสุดซึ้งกับสองครอบครัวมาในโอกาสนี้...



นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และคณะ ร่วมยินดีในสพ.โลกวันนี้ ครบรอบ 18 ปี มี นายสุนทร กุลวัฒนารพงศ์ บรรณาธิการบริหาร ให้การต้อนรับเมื่อวันที่ 1 พ.ย. 2560



นายชาย ปถะคามินทร์ เลขาธิการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และคณะ ร่วมยินดีในสพ.ผู้จัดการรายวัน 360° ครบรอบ 9 ปี มีนายสุวิชา เพียรราษฎร์ บรรณาธิการบริหาร ให้การต้อนรับเมื่อวันที่ 7 พ.ย. 2560



นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และคณะ ร่วมยินดีในสพ.สยามธุรกิจ ครบรอบ 23 ปี มีนางวิษารภรณ์ เวชกุล รองประธานกรรมการบริหาร ให้การต้อนรับเมื่อวันที่ 19 ธ.ค. 2560



นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ และกรรมการ ร่วมยินดีในสพ.ประชาคม ครบรอบ 20 ปี มีนายสมศักดิ์ ถนัดช่าง เจ้าของ/บรรณาธิการ ให้การต้อนรับเมื่อวันที่ 20 ธ.ค. 2560



นายชาย ปถะคามินทร์ เลขาธิการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ นายสุวัฒน์ ทองธนากุล อดีตประธานฯ และคณะ ร่วมยินดีเนื่องในโอกาส ครบรอบ 98 ปี "วันก้าพล วัชรพล" ประจำปี 2560 โดยมีนายสรราช วัชรพล บรรณาธิการบริหาร เป็นผู้ให้การต้อนรับ เมื่อวันที่ 27 ธ.ค. 2560



นายปราเมศ เหล็กเพ็ชร นายกสมาคมนักข่าวนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย พร้อมด้วยนายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ นำคณะสมาคมฯ เข้าเยี่ยมคารวะท่านคำซัน จันทวิสุทท์ เจ้าแขวงหลวงพระบ่าง ในโอกาสเดินทางเยือน สปป.ลาว อย่างเป็นทางการตามคำเชิญของสมาคมนักข่าวลาว ระหว่างวันที่ 7 - 13 ธ.ค. 2560



สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ร่วมกับ บมจ.ทรู คอร์ปอเรชั่น จัดงาน ประกาศผลรางวัลสายฟ้าบ่อย ครั้งที่ 13 ประจำปี พ.ศ. 2560 โดยในปีนี้มี ม.เชียงใหม่ คำรางวัลด้านวิทยุดีเด่น มรท.สงขลา คำสูงสุด 4 รางวัล ตามติดด้วย ม.รังสิต 2 รางวัล, โดยมี ม.กรุงเทพ, ม.มหาสารคาม และ มรท.สวนสุนันทา ได้ที่ละ 1 รางวัล เมื่อวันที่ 16 ธ.ค. 2560

กระจกกอง

จักรกฤษ เพิ่มพูล

ฉิวเฉิบ ผ่านเลย ลอกเพจ บทบาทสื่อกรณี “ประวิตร วงษ์สุวรรณ”

ทั้งที่ปรากฏการณ์ประวิตร วงษ์สุวรรณ คือ “สารตั้งต้น” ของกรณีทุจริต คอร์รัปชัน ซึ่งอาจนำไปสู่การดำเนินคดียึด อาชีพทรัพย์สิน เหมือนเช่นผู้นำทหารในอดีต อย่างน้อยก็ 2 อดีตปลัดกระทรวงกลาโหม พล.อ.ชำนาญ นิลวิเศษ และ พล.อ.เสถียร เพิ่มทองอินทร์

แต่บทบาทของสื่อกระแสหลักเบาบางอย่างยิ่ง ฉิวเฉิบอย่างยิ่ง

ข่าวสาร ข้อมูล เรื่องราวของพล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ ไหลไปตามกระแส มีข่าวก็เสนอ ไม่มีก็เงียบหาย ไม่มีใครคิดจะทำข่าวเชิงสืบสวนสอบสวน หรืออย่างน้อยก็เกาะติดกระแส เหมือนเช่น เพจ CSILA ใช้ความพยายามขุดคุ้ย และย้อนรอยกลับไปดูว่า นอกจากนาฬิกาโรบินสัน มิลล์แล้ว พล.อ.ประวิตร ยังมีนาฬิการาคาแพงอีกหลายเรือนที่ยังไม่ได้เป็นข่าว

ดีที่สุดของสื่อหลัก ก็คือการอ้างอิง ตามข่าวจากเพจ CSILA ผิดจากนี้ก็ไม่ปรากฏว่าสื่อหลักได้ใช้ความพยายามในการรายงานข่าวเชิงลึก หรือตั้งข้อสังเกตชวนเชิญให้ติดตามว่าเหตุใดเรื่องราวทำนองนี้จึงเกิดกับพล.อ.ประวิตรมากกว่ารัฐมนตรีคนอื่น

หากคำถามเรื่องอุทยานราชภักดิ์ จะมีส่วนอยู่บ้างในการที่พล.อ.อุดมเดช สีตบุตร ชื่อหล่นหายไปจากการปรับคณะรัฐมนตรีครั้งล่าสุด เรื่องราวของพล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีฝ่ายความมั่นคง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ซึ่งมีข่าวพัวพันกับบรรดาบุคคลที่อ้างชื่อเขาไปทำมาหากิน ตลอดจนระยะเวลาที่ผ่านมา ก็สมควรได้รับการพิจารณาว่ายังมีความโปร่งใส ชัดเจน ชื่อตรง วางใจได้ที่จะยังคงอยู่ในตำแหน่งหรือไม่

นี่เป็นความน่าสงสัยว่า เหตุใดจึงมีแต่ชื่อ พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ เข้าไปพัวพันกับเรื่องเช่นนั้น ในขณะที่พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ ก็ตอบคำถามไม่ได้เช่นกันว่า เหตุใดชื่อของเขา จึงถูกบุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นคนใกล้ชิดเขาไปใช้แสวงหาผลประโยชน์ไม่หยุดหย่อน

เมื่อพฤติกรรมแวดล้อมมองเห็นเป็นดี

เท่าๆ ประกอบกับกระแสข่าวนาฬิกาโรบินสัน มิลล์ และแหวนเพชรเม็ดงาม ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะเป็น การปกปิดทรัพย์สิน อันเข้าข่ายต้องถูกศาลฎีกาแผนกคดีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิจารณาความเหมือนเช่นนักการเมืองหลายคนก่อนหน้านี้ จึงเป็นประเด็นสาธารณะที่ต้องตรวจสอบกันอย่างละเอียด ถี่ถ้วน



โดยเฉพาะเมื่อพล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ อ้างเหตุผลเลื่อนลอยว่า แหวนเพชรเป็นแหวนที่ยืมแม่มา นาฬิกาที่ยืมเพื่อนมา ซึ่งขัดแย้งกับหลักฐานที่บรรดานักสืบออนไลน์สืบค้น เสาะแสวงหาข้อเท็จจริงมา พบภาพนาฬิกาเรือนเดียวกันนี้ผูกไว้กับข้อมูลพล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ มายาวนาน อาจนานย้อนไปจนถึงวันที่เขา ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีในรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ น่าสนใจว่า บุคคลผู้นี้ มีอำนาจ มีบารมี มีสายสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับทุกฝ่าย แม้จะเป็นนักการเมืองต่างขั้ว อีกทั้งในบรรดา รัฐมนตรีในรัฐบาลปัจจุบัน ก็คงไม่มีใครเป็น รัฐมนตรีต่อเนื่องยาวนานเช่นนี้ นับจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ในรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ รัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร รัฐบาลนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์

จนกระทั่งมาถึงรัฐบาลพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา อำนาจบารมีที่ทำให้พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ พี่ใหญ่บูรพาพยัคฆ์ อยู่ยงคงกระพัน ตัดไม้ไม่ได้ ขายไม่ขาด แม้การปรับคณะรัฐมนตรี ครั้งสุดท้าย กระแสการปรับ พล.อ.ประวิตร ออกจากตำแหน่งก็แรงไม่น้อยไปกว่าการปรับ พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ เพื่อนรักพล.อ.ประยุทธ์ เลย

นอกจากเรื่องน้องเมย ที่พูดโดยไม่ผ่าน สมอแล้ว ย้อนไปเมื่อ 29 กันยายน 2559 พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ ก็เสนอคำถามต่อ สังคม โดยเขา พร้อมคณะกว่า 38 คน ได้เดินทางไปเมืองฮอนโนลูลู มลรัฐฮาวาย ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อร่วมประชุม รัฐมนตรีกลาโหม อาเซียนและรัฐมนตรีกลาโหมสหรัฐฯ อย่างไม่เป็นทางการ หรือ ASEAN-US Defense Informal Meeting เพื่อพิจารณาความเป็นหุ้นส่วนทาง ยุทธศาสตร์ และหารือด้านความมั่นคงและความร่วมมือทางทะเลจีนใต้ พร้อมชมการสาธิต และภารกิจของกองกำลังสหรัฐฯ ภาคพื้นแปซิฟิก โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างสันติสุขในภูมิภาค

มีการเผยแพร่เอกสารการรับจ้างขนส่ง คนโดยสารทางอากาศโดยเครื่องบินพาณิชย์ (เช่าเหมาลำ) ของคณะดังกล่าวที่มีค่าใช้จ่าย ถึง 20 ล้านบาท

ในฐานะ “บุคคลสาธารณะ” พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ ควรได้รับการตรวจสอบอย่างเข้มข้น ทั้งในหน้าที่การงาน ซึ่งพัวพันกับเรื่องส่วนตัว และความไม่โปร่งใสในกรณีแหวนเพชรยืมแม่ นาฬิกายืมเพื่อน

ซึ่งหากข้ออ้างทั้งสองเรื่องไม่น่าหนัก เชื่อถือได้ ก็นับว่าพล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ ที่รับราชการมาทั้งชีวิต ไม่มีกิจการค้าอันใดที่จะ แสดงให้เห็นทรัพย์สินเงินทองในการซื้อของใช้ ราคาแพงเพียงเพื่อประดับบารมี น่าจะมีพฤติกรรม ร่ำรวยผิดปกติ

แต่สื่อมวลชนไม่ได้ทำหน้าที่ “หมาเฝ้าบ้าน” ที่ดีในเรื่องเหล่านี้เลย



สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
THE NATIONAL PRESS COUNCIL OF THAILAND

แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ เรื่อง การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ได้ประกาศใช้มาตั้งแต่วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ขณะที่ปัจจุบันการปฏิบัติงานของสื่อมวลชนได้เข้าไปมีส่วนสัมพันธ์กับภาคธุรกิจมากขึ้น ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๓ การละเว้นอามิสสินจ้างและผลประโยชน์ทับซ้อน ข้อ ๒๒ “ผู้ประกอบการวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ต้องละเว้นการรับอามิสสินจ้าง อันมีค่า หรือผลประโยชน์ใดๆ เพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใด อันจะขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารถูกต้องรอบด้าน”

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ จึงเห็นสมควรประกาศยกเลิกแนวปฏิบัติ เรื่องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้แนวปฏิบัติ เรื่องการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ฉบับนี้แทนดังนี้

ข้อ ๑ การได้มาซึ่งหุ้นของผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ จะต้องเป็นไปตามช่องทางปกติเหมือนนักลงทุนทั่วไปที่ไปยื่นขอซื้อหุ้นผ่านตัวแทนจัดจำหน่ายในราคาที่เสนอขายให้แก่นักลงทุนทั่วไป

ข้อ ๒ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คู่สมรส บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และบุคคลอื่นใดที่เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ต้องละเว้นการรับหุ้นในฐานะผู้มีอุปการะคุณ หรืออุปการะอื่นใด

ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์เป็นหนึ่งในผู้ถือหุ้นของบริษัทนั้น ต้องละเว้นการเขียนข่าว หรือการวิเคราะห์สนับสนุนหุ้นดังกล่าว และไม่เขียนข่าวหรือวิเคราะห์ในลักษณะให้ร้ายต่อหุ้นของบริษัทที่เกี่ยวข้อง หรือหากจะเขียนก็ควรให้ข้อมูลประกอบด้วยว่า เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทนั้นด้วย

ข้อ ๔ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ต้องไม่ร้องขอ หรือแสดงท่าที รวมทั้งกระทำการใดๆ ในลักษณะที่ทำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เข้าใจได้ว่า ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ผู้นั้นต้องการอภิสิทธิ์ ในการซื้อหุ้นจองของบริษัทนั้นๆ

ข้อ ๕ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์จะต้องไม่กระทำการใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งต้องปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลการลงทุน สำหรับผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ

๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐

กรุงเทพธุรกิจคว้า 3 รางวัล ข่าวส่งเสริมสิทธิเด็ก 2560

สถาบันอิศรา ร่วมกับยูเนสโก จัดประกวดข่าวและสารคดีเชิงข่าวส่งเสริมสิทธิเด็ก ปีที่ 12 กรุงเทพธุรกิจคว้ารางวัลชนะเลิศประเภทหนังสือพิมพ์ ส่วนประเภทสื่อโทรทัศน์ รางวัลชนะเลิศเป็นของวอยซ์ทีวี ขณะที่รางวัลชนะเลิศประเภทหนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา เป็นของหนังสือพิมพ์อ่างแก้วม.เชียงใหม่

การจัดประกวดข่าวและสารคดีเชิงข่าวส่งเสริมสิทธิเด็ก ประจำปี 2560 ได้จบสิ้นลงแล้ว โดยเมื่อวันที่ 14 ธ.ค. 2560 สถาบันอิศรา มูลนิธิพัฒนาสื่อมวลชนแห่งประเทศไทย ได้จัดพิธีมอบรางวัล ณ โรงแรมเซ็นจูรี่พาร์ค ถนนราชปรารภ กรุงเทพฯ



นายประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการบริหารสถาบันอิศรา เปิดเผยว่า การประกวดข่าวและสารคดีเชิงข่าวส่งเสริมสิทธิเด็กในสื่อหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติในระดับอุดมศึกษา ปี 2560 นี้ สถาบันอิศรา ร่วมกับ องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย ได้จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ 12 โดยมีสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ และนิสิตนักศึกษา ให้ความสนใจส่งผลงานข่าว และสารคดีเชิงข่าวด้านการส่งเสริมสิทธิเด็กเข้าร่วมประกวดอย่างหลากหลาย

รางวัลข่าวและสารคดีเชิงข่าวส่งเสริมสิทธิเด็กประเภทหนังสือพิมพ์ มีรางวัลชนะเลิศ 1 รางวัล รางวัลละ 20,000 บาท พร้อมโล่ประกาศเกียรติคุณ โดยผู้ชนะเลิศได้แก่ ผลงานข่าวเรื่อง เพื่อนทุกข์...ตุ๊กตาพิเศษ โดยหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ และรางวัลชมเชย 1 รางวัล รางวัลละ



20,000 บาท พร้อมโล่ประกาศเกียรติคุณ ได้แก่ ผลงานข่าวเรื่อง กายกรรมเด็ก 'ปางแดง' ต่อดัวต่อใจ ต่อดีน วิเศษ โดยหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ

ส่วนรางวัลข่าวและสารคดีเชิงข่าวส่งเสริมสิทธิเด็กประเภทหนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติและหนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติออนไลน์ในสถาบันอุดมศึกษา รางวัลชนะเลิศ 1 รางวัล รางวัลละ 20,000 บาท พร้อมโล่ประกาศเกียรติคุณ ได้แก่ 1) ผลงานข่าวเรื่อง โรงเรียนชุมชนหน่วยหินลาดนอก : อีสาระหรือกั๊ก? โดย หนังสือพิมพ์อ่างแก้วมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รางวัลชมเชย 3 รางวัล รางวัลละ 5,000 บาท พร้อมโล่ประกาศเกียรติคุณ ได้แก่ 1) ผลงานข่าวเรื่อง แฉเด็กไทยยุคดิจิทัลติดแคสเกม-โซเชียล โดย หนังสือพิมพ์หอข่าวมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย 2) ผลงานข่าวเรื่อง โพลล์ตามหาเด็กหาย อันตรายดาบสองคม โดย หนังสือพิมพ์สื่อมวลชน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 3) ผลงานข่าวเรื่อง เด็กคืออนาคตของชาติ โดย หนังสือพิมพ์ลูกศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สำหรับรางวัลข่าวและสารคดีเชิงข่าวส่งเสริมสิทธิเด็กประเภทสื่อโทรทัศน์ กลุ่มสื่อมวลชนทั่วไป ประกอบด้วย รางวัลชนะเลิศ จำนวน 1 รางวัล รางวัลละ 50,000 บาท พร้อมโล่ประกาศเกียรติคุณ ได้แก่ ผลงานข่าวเรื่อง ผ้าขาวเปื้อนเลือด โดย สถานีโทรทัศน์วอยซ์ทีวี รางวัลชมเชย 2 รางวัล รางวัลละ 20,000 บาท พร้อมโล่ประกาศเกียรติคุณ ได้แก่ 1) ผลงานข่าวเรื่อง สิทธิการศึกษาเด็กชายขอบ โดย สถานีโทรทัศน์ไทยรัฐทีวี และ 2) ผลงานข่าวเรื่อง ทวิภาษาแก้ปัญหาการศึกษา โดย สถานีโทรทัศน์สปริงนิวส์

นอกจากนี้คณะกรรมการตัดสิน ได้มีมติคัดเลือกผลงานที่ตรงกับหลักเกณฑ์การประกวดแต่ละประเภทในเรื่องความเหลื่อมล้ำในเด็ก โดยผลการคัดเลือกรางวัลชนะเลิศประเภทสื่อหนังสือพิมพ์ เรื่องความเหลื่อมล้ำในเด็ก จำนวน 1 รางวัล รางวัลละ 20,000 บาท พร้อมโล่ประกาศเกียรติคุณ ได้แก่ ผลงานข่าวเรื่อง เพราะเป็นเด็กจึงเจ็บปวด : สำรวจความเหลื่อมล้ำที่ซ่อนอยู่ในความเป็นเด็ก โดยหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ

และรางวัลชนะเลิศประเภทสื่อโทรทัศน์และสื่อออนไลน์ เรื่องความเหลื่อมล้ำในเด็ก จำนวน 1 รางวัล รางวัลละ 20,000 บาท พร้อมโล่ประกาศเกียรติคุณ ได้แก่ ผลงานข่าวเรื่อง เด็กไร้สัญชาติเข้าไม่ถึงการรักษาพยาบาล โดย สถานีโทรทัศน์สปริงนิวส์

ทั้งนี้ ความเห็นจากคณะกรรมการมองผลงานเข้าประกวดในภาพรวมว่า ปีนี้มีองค์กรสื่อมีการปรับตัว และในภาพรวมของวงการ อาจส่งผลให้ปีนี้มีผลงานส่งเข้าประกวดน้อยลง ประเด็นที่ส่งเข้าประกวดส่วนใหญ่ไม่ใช่ประเด็นใหม่ ในขณะที่ผลงานของหนังสือพิมพ์ และหนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติสามารถนำมาต่อยอดร่วมกันเสนอเป็นข่าวได้ มาตรฐานการนำเสนอข่าวดีขึ้น แต่ยังมีบางผลงานข่าวที่เข้าข่ายละเมิดสิทธิเด็กอยู่

นอกจากนี้ ภายในงานยังมีเสวนาเรื่อง ความเหลื่อมล้ำมีผลต่อทักษะสมองของเด็กไทย? โดย นพ.ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ จิตแพทย์และนักวิชาการด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ดร.นุชนาฏ รักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ดำเนินรายการโดย สรวงมณฑ์ สิทธิสมาน จากนิตยสาร Mother & Care จาก



นั้น เป็นการแสดงหุ่นละครเล็ก นาฏยบางกอกเรื่อง สอนธรรมฤาษี ก่อนจะถึงพิธีมอบรางวัล โดยมี นายอานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรี และทูตพิเศษ องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย เป็นประธานในการมอบรางวัล

สำหรับการจัดประกวดดังกล่าว สถาบันอิศราเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน ร่วมมือกับสมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย และสมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย โดยมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งจากผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชนและนักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน องค์การเอกชนที่ทำงานด้านเด็ก และเยาวชนผู้แทนจากสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ซึ่งจัดติดต่อกันมาเป็นปีที่ 12 แล้ว

ชนะเลิศรางวัลข่าวและสารคดีเชิงข่าวส่งเสริม
สิทธิเด็กประเภทหนังสือพิมพ์
เรื่อง ‘เพื่อนทุกข์...ตุ๊กตาวิเศษ’
โดยหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ เซกชั่นจุดประกาย
ฉบับวันที่ 3 เมษายน พ.ศ.2560

บทสรุปย่อ

ในกระบวนการสืบสวนสอบสวนคดีการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและเยาวชน ขั้นตอนสำคัญขั้นตอนหนึ่งคือการซักถามถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างละเอียด เพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด ซึ่งในขั้นตอนนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่นักจิตวิทยา พนักงานสอบสวน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องถามถึงลักษณะการล่วงละเมิดทางเพศ อยุ่วะที่ใช้ในการล่วงละเมิด และ อยุ่วะที่ถูกล่วงละเมิด บ่อยครั้งที่เด็กผู้ถูกกระทำไม่สามารถตอบได้อย่างชัดเจน ทั้งจากปัญหาเรื่องการสื่อสาร การเรียกชื่ออวัยวะเพศที่แตกต่างกันไปตามพื้นฐานครอบครัวและความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความรู้สึกหวาดกลัวและอึดอัดที่จะเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำๆ จนหลายครั้งกระบวนการดังกล่าวกลายเป็นการกระทำซ้ำต่อเหยื่อที่ยังเป็นเด็กและเยาวชนจนเกิดบาดแผลภายในจิตใจที่ร้ายแรง

ตุ๊กตาวิเศษ จึงเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ถูกคิดขึ้นโดยคนกลุ่มเล็กๆ ที่รับทราบถึงปัญหาดังกล่าว เพื่อช่วยเหลือทั้งเจ้าหน้าที่และเหยื่อในการสื่อสารเหตุการณ์อันเลวร้ายที่เกิดขึ้น และเป็นการบรรเทาความทุกข์กังวลของเด็กๆ ผู้ถูกกระทำ ทั้งนี้ ตุ๊กตาผ้าดังกล่าว นอกจากจะได้รับการออกแบบให้มีอวัยวะเพศ ช่องปาก และรูทวาร เพื่อสะดวกในการใช้บอกเล่าเหตุการณ์แล้ว ยังมีความน่ารักและสีสันสดใสช่วยลดความตึงเครียดของเด็กๆ ได้อีกด้วย

ที่สำคัญในการผลิตตุ๊กตาวิเศษ ทางผู้ริเริ่มโครงการยังได้เปิดให้อาสาสมัครทุกเพศทุกวัย ทั้งหญิงและชายเข้ามามีส่วนร่วมประดิษฐ์ตุ๊กตาผ้าเหล่านี้ ซึ่งไม่เพียงสะท้อนความเอื้ออาทรกันในสังคม ยังทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันถึงภัยของการล่วงละเมิดทางเพศ และพร้อมที่จะช่วยกันเป็นพลังเล็กๆ ในการสอดส่องดูแลคุ้มครองเด็กๆ ให้เติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ

สำหรับการนำเสนอเรื่องราวของโครงการดังกล่าวในลักษณะสารคดีเชิงข่าวชื่อ ‘เพื่อนทุกข์...ตุ๊กตาวิเศษ’ ผู้เขียนมีความตั้งใจที่จะสื่อสารให้สังคมตระหนักถึงผลกระทบอันซับซ้อนและฝังลึกที่เกิดกับเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ที่จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือเยียวยา หรืออย่างน้อยก็บรรเทาเบาบางให้ได้มากที่สุด ซึ่ง ตุ๊กตาวิเศษเป็นแนวคิดที่ดีที่จะช่วยลดความกดดันให้กับเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ระหว่างขั้นตอนของการสอบสวน และยังเป็นการกระตุ้นเตือนให้สังคมช่วยกันระแวดระวังเด็กๆ จากภัยดังกล่าว ซึ่งตรงกับหลักการในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) ในเรื่อง ‘สิทธิที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง’ ที่ระบุว่า ทุกประเทศจะต้องรับประกันเด็กในประเทศของตน “ให้รอดพ้นจากการทำร้าย การถูกล่วงละเมิด การถูกทอดทิ้ง และการแสวงประโยชน์ในทุกรูปแบบ”

รางวัลชนะเลิศข่าวและสารคดีเชิงข่าวส่งเสริม
สิทธิเด็กประเภทหนังสือพิมพ์ฝึกปฏิบัติฯ
เรื่อง “โรงเรียนชุมชนห้วยหินลาดนอก: อีสาระหรือ
กับดัก?” โดย หนังสือพิมพ์อ่างแก้ว
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บทสรุปย่อ

กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์อ่างแก้ว มีความสนใจเกี่ยวกับประเด็นด้านการศึกษาที่เหลื่อมล้ำของประเทศไทย ซึ่งยังคงเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ในปัจจุบันว่า รูปแบบการศึกษาอย่างไรจะสามารถตอบสนองสิทธิที่จะได้รับการพัฒนาของเด็ก โดยเฉพาะเด็กซึ่งอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ประกอบกับชาติพันธุ์ของพวกเขาเหล่านั้น ซึ่งยังปรากฏว่าหลายกลุ่มในสังคมยังไม่เปิดรับความหลากหลายทางชาติพันธุ์ดังกล่าว ส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กซึ่งมีนักเรียนไม่ถึงตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดต้องทยอยปิดตัวลงไป จะมีก็แต่บางโรงเรียนที่ปรับตัวและต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของโรงเรียน ซึ่งไม่ใช่เพียงเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกหลานของตน แต่พวกเขาเหล่านั้น ต่อสู้และดิ้นรนเพื่อให้อัตลักษณ์ของความเป็นชาติพันธุ์ไม่ต้องสูญสลายไป หนึ่งในโรงเรียนเหล่านั้นคือ ‘โรงเรียนชุมชนห้วยหินลาดนอก อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย’ ชุมชนของชาติพันธุ์ปกากะญอ

สารคดีเชิงข่าวเรื่องนี้ มุ่งสะท้อนความเป็นจริงของสังคมชนบทและสังคมชาติพันธุ์ปกากะญอ โดยเฉพาะประเด็นเรื่องการศึกษาของเด็กปกากะญอ ซึ่งมีรูปแบบการศึกษาที่แตกต่างออกไปจากระบบการศึกษาของนักเรียนส่วนใหญ่ในประเทศไทย แต่กระนั้น คำถามของการทำสารคดีไม่ได้มุ่งเพียงแค่การตอบคำถามว่าการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กดังกล่าวสามารถรักษาอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์ได้หรือไม่ ยังรวมไปถึงการตั้งคำถามกับสังคมไทยเกี่ยวกับปัญหาการศึกษาที่มีความเหลื่อมล้ำและทางออกของการจัดการศึกษาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับเด็ก หากว่าเด็กเหล่านั้นคือชาติพันธุ์หนึ่งซึ่งประสงค์จะรักษาอัตลักษณ์ของตนไว้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรทำอย่างไรเพื่อส่งเสริมให้ความหลากหลายที่มีคุณค่าดังกล่าวยังคงอยู่ควบคู่ไปกับความรู้และความสามารถที่ทัดเทียมกับเด็กส่วนใหญ่ในประเทศ



ประสบการณ์ 2 ชม. หลังกรงเหล็ก

ณัฐพร วีระนันท์



“...ผมเดินทางไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ และยืนยันตัวตนชัดเจนว่าเป็นผู้สื่อข่าวจาก ‘สำนักข่าวอิศรา’ มีจุดประสงค์เพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงในกรณีที่ปรากฏเป็นข่าวต่อสาธารณะอยู่ในขณะนั้น ซึ่งจะได้รับชี้แจงหรือไม่ขึ้นอยู่กับความต้องการของแหล่งข่าวอยู่แล้ว ทว่า สิ่งที่เกิดขึ้นกับผม (ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชน) ทำให้ต้องเข้าไปนั่งอยู่หลังลูกกรงเหล็กกรงรวม 2 ชม...”

หลายคนอาจจะทราบแล้ว หรืออาจยังไม่ทราบว่าเมื่อวันที่ 2 ส.ค. 2560 ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิพากษายกฟ้องคดีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ อดีตนายกรัฐมนตรี, พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ อดีตรองนายกรัฐมนตรี (ฝ่ายความมั่นคง), พล.ต.อ.พัชรวาท วงษ์สุวรรณ อดีตร. ผบ.ตร. และ พล.ต.ท.สุชาติ เหมือณีก้าว อดีตร. ผบ.ชน. กรณีสั่งสลายการชุมนุมกลุ่มพันธมิตรฯ โดยเห็นว่า เป็นการปฏิบัติตามขั้นตอนจากเขาไปหาหนัก และดำเนินการทุกอย่างถูกต้องแล้ว

โดยหลังจากศาลฯ ยกฟ้องในคดีดังกล่าวผ่านไปเพียง 1 สัปดาห์ ผู้สื่อข่าว ‘สำนักข่าวอิศรา’ (ผู้เขียน) ได้ถูกแจ้งความดำเนินคดีโทษฐานบุกรุกอพาร์ตเมนต์แห่งหนึ่งย่าน

รัชดาภิเษก หลังได้รับมอบหมายจากกองบรรณาธิการศูนย์ข่าวสืบสวนในห้วงพื้นที่ตรวจสอบ กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อยู่ระหว่างไต่สวนตรวจสอบการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของ พล.ต.อ. พัชรวาท วงษ์สุวรรณ อดีตร. ผบ.ตร. แห่งชาติ (ผบ.ตร.) ซึ่งปัจจุบันเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) เกี่ยวกับการร่วมถือครองคอกม้ามูลค่านับร้อยล้านบาทที่ จ.สระบุรี และจัดตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด (หจก.) โดยให้ภรรยาและบุตรเข้าไปถือหุ้น

อย่างไรก็ดี ขณะลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง นั้น นางสมถวิล วงษ์สุวรรณ ภรรยา พล.ต.อ.พัชรวาท ผู้บริหารของ หจก.สมถวิล เรียวเอสเตท ได้มอบอำนาจให้ผู้ดูแลอาคารเข้าแจ้งความดำเนินคดีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ สน.พหลโยธิน โดยมี จนท.ตำรวจ ประมาณ

7-8 นายได้เข้ามาในพื้นที่ พร้อมขออนุญาตตรวจค้นร่างกาย และรถจักรยานยนต์ของผู้สื่อข่าว ก่อนจะเชิญตัวไปที่สถานีตำรวจฯ และใช้เวลาอยู่ในห้องสอบสวนประมาณ 6 ชม. ต่อมา จนท.ร้อยเวรแจ้งให้ทราบว่า ต้องควบคุมตัวไว้ในห้องขังก่อน และจะปล่อยตัวหลังจากนำหลักประกันมาวางเป็นเงินจำนวน 15,000฿

ทั้งนี้ทั้งนั้น ผมขอยืนยันว่า “การลงพื้นที่ทำข่าวในวันนั้น (9 ส.ค.2560) ผมเดินทางไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ และยืนยันตัวตนชัดเจนว่าเป็นผู้สื่อข่าวจาก ‘สำนักข่าวอิศรา’ มีจุดประสงค์เพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงในกรณีที่ปรากฏเป็นข่าวต่อสาธารณะอยู่ในขณะนั้น ซึ่งจะได้รับชี้แจงหรือไม่ขึ้นอยู่กับความต้องการของแหล่งข่าวอยู่แล้ว ทว่า สิ่งที่เกิดขึ้นกับผม (ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชน) ทำให้ต้องเข้าไปนั่งอยู่หลังลูกกรงเหล็กกรงรวม 2 ชม. ก่อนจะถูกปล่อยตัวออกมาเมื่อหน้าปัดนาฬิกาครบเลขวันใหม่”

ทั้งนี้ ในขั้นตอนการดำเนินคดีนั้นยังอยู่ขั้นคัดฟ้อง ซึ่งก่อนหน้านี ผู้เขียนได้เดินทางไปรายงานตัวต่อพนักงานอัยการ ตามวันและเวลาที่กำหนดแล้วจำนวน 2 ครั้ง โดยนัดถัดไปคือ วันที่ 29 ม.ค. 2561 ที่จะถึงนี้ และยังคงยินดีที่จะเดินทางไปตามหมายนัดเพื่อไม่ให้เป็นการเสียรูปคดี

อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนี้ ถือเป็นบทเรียนหนึ่งที่สำคัญในวิชาชีพ ‘สื่อมวลชน’ ของผู้เขียน และเป็นอีกหนึ่งบทเรียนของระบบตรวจสอบการทุจริตที่ยังคงสิ้นคลอนประเทศอยู่อย่างต่อเนื่อง หรืออาจเป็นเพียงข่าวที่ถูกลืมเลือนอย่างรวดเร็ว เจกเช่น ประเด็นใหม่ ๆ ที่รอคอยการนำเสนอทางหน้าสื่อมวลชนในทุก ๆ วัน หากแต่ว่ายังคงอยู่ในความทรงจำของผู้เขียนอย่างดีว่า “ครั้งหนึ่งเคยถูกจับในฐานะสื่อมวลชน”

เลือกตั้ง 9 ก.พ. (ต่อจากหน้า 1)

ตั้งแต่การตั้งกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง การส่งจดหมายเชิญสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้งเรื่อยไปจนถึงการเลือกตั้ง ซึ่งจะอยู่ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์

สำหรับในปีนี้เป็นารเลือกตั้งคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สมัยที่ 9 ซึ่งได้ปรับแก้ไขเงื่อนไขสำหรับผู้ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งกรรมการอยู่บ้าง โดยเริ่มจากการลงนามในบันทึกความเข้าใจ ที่กำหนดถึงพันธะสัญญาของสมาชิกที่มีต่อสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ ทุกๆ 3 ปี ภายในระยะเวลา 30 วัน ก่อนการเลือกตั้งกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติชุดใหม่

กล่าวง่าย ๆ คือ เพื่อให้การกำกับดูแลกันเองของสภาการหนังสือพิมพ์ฯ กับมวลหมู่สมาชิกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมาชิกทุกคนก็จะให้สัญญาไว้ว่า ในช่วงเวลา 3 ปี ตลอดวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการชุดใหม่จะไม่มี การลาออกจากการเป็นสมาชิก หากสมาชิกรายใด ออกก่อนครบ 3 ปี จะต้องชำระค่าบำรุงสมาชิก เป็นจำนวน 5 เท่าของค่าบำรุงสมาชิกที่ชำระในปีปัจจุบัน

อีกประการคือ สมาชิกที่ต้องการสมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์ฯ จะต้องชำระค่าบำรุงอย่างครบถ้วน โดยไม่ค้าง

ค่าบำรุง

ส่วนโครงสร้างกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์ สมัยที่ 9 ตามธรรมนูญสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ แก้ไขครั้งที่สาม พ.ศ. 2559 ยังกำหนดให้กรรมการ 21 คน โดยสัดส่วนการได้มาของคณะกรรมการคือ

1. เจ้าของ หรือผู้บริหาร หรือผู้ประกอบการ บรรณาธิการ หรือตัวแทนผู้มีอำนาจจากกองบรรณาธิการ จากสมาชิกก่อตั้ง ซึ่งเลือกกันเอง ให้เหลือ 10 คน
2. เจ้าของ หรือผู้บริหาร หรือผู้ประกอบการ บรรณาธิการ หรือตัวแทนผู้มีอำนาจจากกองบรรณาธิการ จากสมาชิกอื่น ซึ่งเลือกกันเอง ให้เหลือ 4 คน

นอกจากนี้ ธรรมนูญสภาฯ ยังกำหนดไว้ว่า การเลือกกรรมการตามข้อ 1. และข้อ 2. ให้คำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างสมาชิกในส่วนกลางและสมาชิกจากส่วนภูมิภาคในแต่ละกลุ่มด้วย

ส่วนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีก 7 คน ให้กรรมการที่ได้รับเลือกตามข้อ 1. และข้อ 2. เลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาอาชีพต่างๆ ได้แก่ ด้านกฎหมาย ด้านวิชาการสื่อสารมวลชน ด้านการบริหารจัดการ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค และด้านสิทธิมนุษยชน สาขาละหนึ่งคน และเลือก

ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีอาวุโสและประสบการณ์สูง ด้านหนังสือพิมพ์ ซึ่งไม่สังกัดหนังสือพิมพ์ใดอีก จำนวน 2 คน

สำหรับการเลือกตั้งกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์ สมัยที่ 9 นั้น ทางคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งกำหนดรับสมัครองค์กรสมาชิกให้ส่งผู้แทนลงสมัครรับเลือกตั้งกรรมการทั้งประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2 ภายในวันที่ 3 ม.ค. 2561 และจะประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิลงสมัครเลือกตั้งในวันที่ 5 ก.พ. 2561

จากนั้นจะเปิดลงคะแนนเลือกตั้งในวันที่ 9 ก.พ. 2561 เริ่มตั้งแต่เวลา 10.00 น. เป็นการเลือกตั้งกรรมการประเภทที่ 1 ต่อมาเวลา 11.00 น. เป็นการเลือกตั้งกรรมการประเภทที่ 2 โดยทั้งสองประเภทจะให้ผู้สมัครเลือกตั้งลงคะแนนเลือกกันเอง

ส่วนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นั้น ในเวลา 13.00 น. กรรมการที่ได้รับเลือกตั้งประเภทที่ 1 และที่ 2 จะประชุมร่วมกันเพื่อเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ อีก 7 คน โดยคณะกรรมการสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติชุดที่ 9 จะเข้ารับมอบงานจากกรรมการชุดเก่า และประชุมกรรมการชุดใหม่นัดแรกในวันที่ 6 มี.ค. 2561 ...

ปี 61 สื่อ “ทีวี-สิ่งพิมพ์” (ต่อจากหน้า 1)

ส่วนที่ว่าสื่อสิ่งพิมพ์ค่อยๆ เป็น ค่อยๆ ไป แต่สื่อโทรทัศน์วิทยุอาจจะไปทันทีเลยหรือเปล่า? หรือไม่ “ฉัตรชัย” กล่าวว่า ไม่เชิงขนาดนั้น แต่สิ่งที่ถูกกระทบ อิเล็กทรอนิกส์กับอิเล็กทรอนิกส์ มันจับปีกัน โทรทัศน์นั้นได้รับผลกระทบโดยตรงจริงๆ จากการฟอร์มของโซเชียลมีเดียที่เข้ามา รุกราน จากที่ได้อ่านตัวเลขการบริโภคสื่อของคนไทยจากจอตทัศน์ลดลงไปครึ่งหนึ่ง

ขณะเดียวกันเราก็เพิ่งมองสื่อที่สตรีมมบนมือถือก็เพิ่มขึ้นไปอีกเท่าหนึ่ง ปีที่ผ่านมามือถือได้แปลงร่างเป็นโทรทัศน์ไปเรียบร้อยแล้ว และนับวันจะทรงอิทธิพลมากขึ้น ส่งผลให้ equal system ของระบบมันเปลี่ยนหมด ตั้งแต่คนทำสื่อ วิธิตำสื่อ คนเสพสื่อ ระบบการทำธุรกิจสื่อ เปลี่ยนไปเรียบร้อยแล้ว เชื่อว่าปีหน้าจะเป็นปีแห่งการ disrupt ที่มีการเปลี่ยนผ่านเป็นรูปธรรมอย่างสมบูรณ์

ถามว่า คนสื่อปรับตัวยากหรือไม่ ภายใต้สถานการณ์แบบนี้ “ฉัตรชัย” กล่าวว่า ยาก เชื่อว่าจากวันนี้จนถึงควอเตอร์แรก หรือต้นควอเตอร์ที่สองของปีหน้า คนในอุตสาหกรรมโทรทัศน์อาจจะอยู่ในภาวะว่างงานเพิ่มมากขึ้นประมาณ 500 บวก-ลบ

“สงสารน้องๆ ผมก็เรียนกับอาจารย์และคณบดีหลายท่านที่สนิทกันว่า น่าเป็นกังวลนะ เพราะเด็กรุ่นใหม่ที่จะก้าวขึ้นมา โดยเฉพาะ 2-3 ปีที่จะถึงนั้นอันตรายมาก อย่าว่าแต่รุ่นใหม่ ในอดีตที่ผ่านมาเราต้องยอมรับว่าวิชาชีพนี้ไม่ได้มีเกราะคุ้มกันสำหรับเด็กจบใหม่ มากเท่าวิชาชีพอื่น เด็กที่เรียนนิเทศศาสตร์จะไปเป็นทนายเป็นหมอกคงไม่ได้ จะไปเป็นนักเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์หุ้นคงไม่ได้ แต่กลุ่มอาชีพที่ว่าเหล่านี้กลับมาเป็นผู้สื่อข่าวได้ทั้งหมด”

คุณฉัตรชัย กล่าวถึง ทิศทางสื่อในปีหน้าจะเป็นอย่างไร เหมือนสิ่งมีขึ้นฝั่ง หนังสือพิมพ์ปีหน้าจะสะบักสะบอมหนักยิ่งขึ้น โดยมี 2 ปัจจัย เน้นนอนว่าพฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยน และหนังสือพิมพ์ไม่ใช่พฤติกรรมตามปกติเหมือนในอดีตแล้ว เข้ามาเราไม่ได้จับกระดาษแต่จับโทรศัพท์ เราเปิดโทรทัศน์เราไม่ได้ดูเราฟัง และส่วนใหญ่หนังสือพิมพ์จะ repeat สิ่งที่เราอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นคนทำหนังสือพิมพ์ก็ต้องหาคุณค่าใหม่ๆ เพื่อดำรงสถานะตัวเองไว้ จะทำอย่างไรเมื่อข่าวเกือบทั้งหมดที่อยู่บนหน้าหนังสือพิมพ์ คือข่าวที่ผู้บริโภครับรู้แล้วทั้งหมด ส่วนโทรทัศน์จะต้องเปลี่ยนวิถีคิดใหม่ทั้งหมด เช่นข่าวคุณตูนวิ่ง เราก็วิ่งดักหน้าดักหลังคุณตูน

ซึ่งทุกช่องทางก็ทำอย่างนี้เหมือนกันหมด แต่เราทำอย่างอื่นได้หรือไม่

ส่วนประเด็นที่ว่า ปีหน้าสามารถคืนช่องได้หรือไม่ ฉัตรชัย กล่าวว่า ผู้ใหญ่หลายท่านก็พยายามเที่ยวได้เที่ยวซื้อปรึกษาหารือ ก็พยายามไปถกแถลงหาทางลง วันนี้เราเกิดการโทษบริษัทเอกชนที่เข้าไปประมูลกันเป็นห้าหกหมื่นล้าน อุตสาหกรรมนี้เป็นอุตสาหกรรมแห่งชาติ ทั้งต้องทำงานเชิงรุกเพื่อสนับสนุนทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การแก้ปัญหาสังคมในระยะยาว สื่อจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแข็งแรง และในความแข็งแรงนี้อยู่ที่ยุทธศาสตร์รัฐว่า จะมองสื่อว่าจะใช้ประโยชน์อย่างไร

ที่ผ่านมาเราอาจจะมองในมุมการเปลี่ยนผ่าน มองในเทคโนโลยี มองในมุมมองโทรทัศน์ภาคพื้นดินจะต้องเป็นดิจิทัล และมองในมุมรายได้ของรัฐที่จะได้จากการใช้คลื่นความถี่ ซึ่งในอดีตเราตีความว่าเป็นทรัพยากรของชาติ และมีจำกัด แต่วันนี้โทรทัศน์ไม่ใช่คลื่นความถี่ และมีไม่จำกัดเกิดขึ้นมาเต็มหน้าพื้นที่สื่อหมดแล้ว เราจะทบทวนใหม่ และทบทวนอย่างไร อาจจะต้องมีโมเดลในการหาทางลง หาทางออกร่วมกัน.

ยูเนสโก (ต่อจากหน้า 1)

และด้านการสื่อสารมวลชนประจำปี 2561 - 2562 ในโอกาสครบรอบ 100 ปีชาตกาลนายกำพล วัชรพล ในวันที่ 21 ธันวาคม 2562 โดยนายกำพล วัชรพล เป็นคนไทยและคนเอเชียเพียงคนเดียว ที่ได้รับการประกาศยกย่องในครั้งนี้

นพ.ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ รมว.ศึกษาธิการ เปิดเผยว่า ข้อมูลในการนำเสนอจากยูเนสโกประเทศไทยได้กล่าวยกย่องว่านายกำพลได้ตระหนักว่าการให้การศึกษาแก่ประชาชนคนไทยอย่างไม่เป็นทางการและการแพร่กระจายของข่าวสาร ที่เขาแสดงความสามารถก่อนหน้านั้น ไม่เพียงพอที่จะสร้างคนรุ่นหลังที่มีความรู้และความสามารถขึ้นมาได้ โดยเฉพาะผู้คนในชนบท ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจที่จะส่งเสริมการศึกษาอย่างจริงจัง ผ่านการสร้างโรงเรียนใหม่ให้แก่เยาวชนในส่วนที่ขาดสน ตามชนบทที่ห่างไกลความเจริญ และไม่สามารถเข้าถึงได้ของอุปกรณ์การเรียนการสอน อาคารสถานที่ และครูที่เอาใจใส่ในการอบรมเยาวชนในประเทศ หลังจากโรงเรียนต้นแบบที่เขาให้เงินไปทำ 2 โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในจ.พระนครศรีอยุธยา นายกำพลได้ก่อตั้งเครือข่ายโรงเรียนที่เรียกว่า “ไทยรัฐวิทยาเพื่อชุมชนในชนบท” เริ่มต้นที่ จ.ลพบุรี เมื่อปี 2512 ภายในเวลา 30 ปี นายกำพลใช้จ่ายเงินประมาณ 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในการสร้างเครือข่ายไทยรัฐวิทยาทั่วประเทศ ซึ่งปัจจุบันครอบคลุมโรงเรียนทั้งหมด 101 โรงเรียน ให้ความสำคัญแก่นักเรียนจำนวน 30,000 คน สะท้อนถึงศรัทธาและความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าของนายกำพล โรงเรียนไทยรัฐวิทยาได้รวมเอาวิชาเสริม 2 วิชาเข้าไว้ คือ วิชาความสามารถในการอ่านเขียนสื่อ (Media literacy -

การรู้เท่าทันสื่อ) และการศึกษาริชาหน้าที่พลเมือง และศีลธรรม (พลเมืองดี) นายกำพลเชื่อว่าหลักสูตรทั้ง 2 นั้น จะปลูกฝังความเชื่อที่มีผลต่อการกระทำดีของประชาชนให้แก่นักเรียน และช่วยพวกเขาให้กลายเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ

ในฐานะที่เป็นเจ้าของสื่ออย่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ อันเป็นหนังสือพิมพ์รายวันที่เป็นอิสระและไม่ขึ้นกับผู้ใดเพียงแห่งเดียวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในยุค ค.ศ. 1960 (ระหว่างปี 2503 - 2513) นายกำพลเป็นตัวแทนสื่ออิสระที่เป็นที่รู้จักอย่างดี เขาได้รับพิจารณาให้เป็นผู้บุกเบิกในการสนับสนุนเสรีภาพสื่อ

นอกจากนั้นเหล่าบรรณาธิการอาวุโสของหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ได้ให้ความช่วยเหลือต่อองค์กรสื่อท้องถิ่น และรวมถึงให้ความรู้ต่อผู้สอนที่มาจากองค์กรการศึกษาด้วย ต่อจากนั้นไทยรัฐได้รวมเอาปรัชญาที่ว่า ‘หนังสือพิมพ์ในการศึกษา’ หรือการที่หนังสือพิมพ์เข้าไปมีส่วนในวงการศึกษา (Newspaper in Education : NIE) เข้าไว้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมของไทยรัฐ สำหรับเยาวชนไทยผู้ด้อยโอกาสด้วย

นายกำพล เคยดำรงตำแหน่งกรรมการมูลนิธิหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ที่มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาและได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูงสุดคือ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก และเหรียญกาชาดสรรเสริญชั้นที่ 1 ทั้งนี้ นายกำพล ถึงแก่อนิจกรรมด้วยโรคมะเร็งในลำไส้ เมื่อ 21 กุมภาพันธ์ 2539 ได้รับพระราชทานเพลิงศพ เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2540 ณ วัดเทพศิรินทราวาส

ล่าสุดเมื่อวันที่ 27 ธ.ค. คอด้มน์ เหะหะพาที โดย ชุม ได้เขียนไว้ว่า “ตั้งที่ท่านผู้อ่าน

ทราบแล้วว่า องค์การยูเนสโกได้ประกาศยกย่องให้ท่าน ผอ.กำพล เป็นบุคคลสำคัญของโลกผู้มีผลงานดีเด่นด้านการศึกษาและสื่อมวลชน ที่ยูเนสโกจะร่วมเฉลิมฉลองในโอกาส 100 ปีชาตกาล ระหว่าง พ.ศ. 2561-2562

นั่นหมายถึงว่า จะมีการเฉลิมฉลองด้วยการจัดงานต่างๆ เช่น การจัดนิทรรศการแสดงผลงาน การประชุมเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้อง การจัดทำหนังสือที่ระลึก ฯลฯ เป็นระยะๆ จากปี 2561 เป็นต้นไป

ในส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเองก็จะมีการจัดสร้างโรงเรียนไทยรัฐวิทยาเพิ่มเติมอีก 10 แห่ง เพื่อให้รวมเป็นทั้งหมด 111 แห่ง โดยจะเริ่มทยอยสร้างตั้งแต่ปี 2561 เช่นกัน

นับเป็นความภาคภูมิใจไม่เพียงแต่พวกเราในไทยรัฐเท่านั้น แต่เป็นความภาคภูมิใจของคนไทยและชาวเอเชียทั้งมวลอีกด้วย เพราะท่านเป็นคนไทยและคนเอเชียเพียงคนเดียวเท่านั้น จากจำนวน 48 บุคคล สำคัญทั่วโลก ที่ได้รับการยกย่องจากยูเนสโกในครั้งนี้

โปรดติดตามงานเฉลิมฉลองต่างๆ ที่จะจัดขึ้นโดยยูเนสโก และองค์กรที่เกี่ยวข้องตลอดจนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐที่จะเริ่มตั้งแต่ปี 2561 ไปจนถึง 2562 ต่อไปนะครับ”

สื่อสารผ่านสังคมออนไลน์



🔍 สภากรหนังสือพิมพ์แห่งชาติ



🔍 สภากรหนังสือพิมพ์

🔍 รู้ทันข่าวสาร